

6. Сисоева С. О. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті. Неперервна професійна освіта: філософія, педагогічні парадигми, прогноз : монографія / за ред. В. Г. Кременя. Київ : Наукова думка, 2003. С. 449–564.

7. Hatch E. Discourse and Language Education. Cambridge University Press, 2000. 327 p.

8. Savignon S. Interpreting communicative language teaching: Contexts and concerns in teacher education. New Haven : Yale University Press, 2002. 256 p.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-227-2-103>

THE USE OF CREATIVE TASKS IN THE UKRAINIAN LANGUAGE WHEN CHECKING THE LEARNED MATERIAL

ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПРИ ПЕРЕВІРЦІ ЗАСВОЄНОГО МАТЕРІАЛУ

Ivanenko I. M.

*Candidate of philological Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of Language Training
Bogomolets National Medical
University
Kyiv, Ukraine*

Іваненко І. М.

*кандидат філологічних наук,
доцент,
доцент кафедри україністики
Національний медичний університет
імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна*

З 2006 року в Україні основним іспитом для абітурієнтів усіх спеціальностей є Зовнішнє Незалежне Оцінювання (ЗНО). Він складається власне з тестової частини з відкритими та закритими питаннями та творчого завдання. Результати ЗНО враховуються при вступі до всіх закладів вищої освіти України. Саме за ним визначається рейтинг абітурієнтів. Отже, важливо, аби вони відповідали реальним знанням випускників. ЗНО з української мови є обов'язковим для всіх абітурієнтів, безвідносно до того, на яку саме програму вони вступають. Втім, існує чимало суперечок стосовно відповідності балів ЗНО тому рівню знань, який реально мають здобувачі освіти. Так, Параниця С. П. зазначає, що ЗНО в цілому дозволяє точно визначити рівень здобувачів освіти, щоправда, воно не вичерпує

питань перевірки абітурієнтів минулих років (для них пропонується запровадити єдиний тест для моніторингу рівня знань) [4]. Заячук М. Д. та Білоус Ю. О. після детального аналізу результатів студентів за різними регіонами прийшли до висновку про те, що ЗНО в Україні в цілому складають на низькому рівні, лише в деяких регіонах учасники в середньому набирають більше половини з можливих балів [3]. З цього можна зробити висновок, що попри роки застосування в освітній практиці цей тип іспиту все ще потребує суттєвих покращень.

Сама форма зовнішнього незалежного оцінювання також викликає чималі дискусії. Так, багато хто з викладачів критикує тестову складову. В той же час Бугиріна М. пише про те, що тести є вповні придатною формою перевірки знань, але зазначає, що для цього їх розробка та перевірка мають бути максимально ретельними та кореспондувати власне із завданнями перевірки [2]. До есею, який використовується в цьому тесті, також бувають свої зауваги. Так, часто відзначають надто загальний характер теми, що не є плюсом для вступного випробування. Наприклад, Штофель Д. вважає, що подібне формулювання тем призводить до того, що учні вдаються в своїй роботі до плагіату [6]. Загалом обидві частини ЗНО придатні для якісної перевірки знань при відповідній їх підготовці.

Втім, після складання цього іспиту абітурієнти вступають в заклади вищої освіти, де подібні екзамени складають не часто. Але такі тести є корисними для перевірки знань, вони показують, наскільки добре вони засвоєні, яким є коефіцієнт збереження знань. Саме це зумовило необхідність відтворення подібного іспиту для студентів Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Метою нашого дослідження було встановлення відповідності між реальним рівнем знань студентів-медиків та заявленим рівнем володіння українською мовою (визначеним за результатами ЗНО).

В якості фокус-групи було обрано студентів-медиків першого року навчання, які самостійно зголосилися взяти участь в конкурсі імені Петра Яцика. Цей вибір було зумовлено кількома факторами: по-перше, до медичного вступають абітурієнти з найвищими балами за ЗНО (середній бал в цій категорії складає 182,62 [5]); по-друге, учні першого року навчання мають невеликий коефіцієнт втрати знань, що робить їхні оцінки більш релевантними до тих знань, які вони продемонстрували під час ЗНО, аніж у студентів другого чи третього курсів.

Для оцінки знань цієї групи було сформовано спеціальний тест, який містив 20 закритих питань (їх було сформовано відповідно для

шкільної програми) та одне творче завдання (написання есею, який мав розкрити причину вибір професії). На виконання усіх завдань учасникам конкурсу було дано три години, які вони могли використати повністю або ж завершити написання роботи раніше (чим скористалася більшість учасників). Після цього форма для заповнення була автоматично закрита.

Онлайн-варіант проходження тесту було обрано не випадково. На це вплинуло кілька факторів. Перше: виконання епідеміологічних вимог (під час проведення конкурсу в Києві діяли жорсткі карантинні обмеження). По друге, досвід попередніх досліджень показав, що з онлайн-завданнями студенти працюють більш зацікавлено [1]. По-третє, такий формат випробувань дозволяє зняти питання про нерозбірливий почерк конкурсанта/конкурсантки тощо, що серед майбутніх лікарів трапляється часто.

Тестова частина представленого конкурсного випробування була опрацьована за допомогою засобів Google. Що ж стосується останнього завдання – написання есею, то його оцінювало журі. Для встановлення фактів порушення академічної доброчесності усі тексти, подані студентами, було перевірено за допомогою цифрових ресурсів.

Загалом проведене дослідження показало, що значна частина студентів з високими балами за ЗНО вдало впоралася з тестами однак не змогли виконати творче завдання. Це було спричинене різними факторами, серед яких зорієнтованість на роботу із закритими тестами (яких в ЗНО з української мови більшість), а не відкритими запитаннями, неправильний розрахунок часу тощо. Однак в більшості випадків низькі бали були отримані студентами не через граматичні помилки, а через стилістичні вади тексту, проблеми в логічності та послідовності викладу матеріалу, невідповідність жанровим вимогам есею. Аналіз студентських робіт показав, що більшість учасників конкурсу використовували шаблонні аргументи, примітивні судження. Зафіксовано навіть факти плагіату.

Загалом результати, отримані при перевірці есею, виявились більш репрезентативними за тестові завдання. Така ситуація склалася з кількох причин. По-перше, у студентів була певна вирогідність «вгадати» правильну відповідь (адже мова йшла про закриті завдання). По-друге, саме тестова частина була ними краще відпрацьована. Це пов'язано з тим, що Національний медичний університет імені О. О. Богомольця використовує подібний формат для перевірки знань студентів за пройденими темами (з цієї метою впроваджена система «Лікар»).

Що ж до есею, то цей жанр відпрацьований студентами гірше. І з точки зору перевірки знань він працює краще, оскільки сконцентровані на роботі зі змістовою частиною тексту студенти частіше припускаються помилок, які стосуються незасвоєних або неповністю засвоєних правил. Окрім того, саме він може бути використаний для аналізу навичок зв'язного мовлення, засвоєння синтаксису, фразеології тощо.

Детальне вивчення студентських робіт показало, що з цим жанром може впоратися не більше 10%. Це при врахуванні того, що кожен учасник тестування був добре знайомий з темою, міг не обмежуватися в аргументації тощо (есеї був присвячений вибору професії). Це доволі низький показник з огляду на те, що кожен з учасників мав послуговуватись цим жанром при написанні ЗНО, а також підготовці матеріалів до ступу до закладу вищої освіти.

Загалом аналіз студентських робіт показав що саме творчі завдання є найбільш плідними з точки зору оцінки залишкових знань учнів. В подальшому заплановано проведення нового тестування зі збільшенням кількості тестів із відкритими відповідями та обов'язковою частиною – есеєм. Він цього разу буде стосуватися іншої тематики, оскільки з огляду на особливості вступної кампанії з більшою увагою до мотиваційних листів, тема вибору професії буде добре відпрацьована студентами. А значить, існує ризик дубляжу цих мотиваційних листів або їх фрагментів під час проходження тестування, що спотворить його фінальні результати.

Література:

1. Ivanenko, I.; Hodik, K., Sydorenko, O.; Matsko, O.; Andryeyeva, T.; Piatetska, O. Features of the use of media in teaching the Ukrainian language. *Ad alta-journal of interdisciplinary research*. 2021. Vol. 11. Is. 2. Special Issue SI. P. 61–67.

2. Бутиріна М. Особливості конструювання та розроблення тестових завдань для педагогічного контролю знань. *Педагогіка вищої та середньої школи*. 2014. Вип. 42. С. 151–155.

3. Заячук М. Д. Білоус Д. Ю. Територіальні відміни рівня знань випускників закладів загальної середньої освіти. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Географічні науки*. Випуск 11. 2019. С. 31- 38.

4. Параниця С. П. Моніторинг ефективності системи вступу до ЗВО на основі тестів ЗНО: результати та перспективи. *Економіка і суспільство*. Випуск 19/2018. С. 1409–1415.

5. Статистика вступу. Національний медичний університет імені О. О. Богомольця. URL: <https://vstup.osvita.ua/y2021/r27/149/>

6. Штофель Д. Х. Нестандартне формулювання тем есеїв як засіб боротьби з плагіатом в студентських роботах. URL: https://www.researchgate.net/publication/345148358_Nestandartne_formuluvanna_tem_eseiv_ak_zasib_borotbi_z_plagiatom_v_studentskih_robotah

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-227-2-104>

TEACHING FOREIGN LANGUAGES TO DIGITAL GENERATION

НАВЧАННЯ ЦИФРОВОГО ПОКОЛІННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Ivanchenko I. A.

*Assistant at the Foreign Languages
Department
Dnipro University of Technology
Dnipro Ukraine*

Іванченко І. А.

*асистент кафедри іноземних мов
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
м. Дніпро, Україна*

The last decades of the 20th century in the life of humanity are sometimes called as going through a point of “singularity” – fundamental changes without going backwards. The digital era led to radical changes in a human’s life. As a result, there emerged a new generation of young people, who, being surrounded by cellphones, internet, video cams, video players, grew up with a new technology. New scenery of the 21st century classroom poses the question of keeping up with technological advances, adequacy of teaching style for today’s students at various educational institutions, in particular, at universities. The aim of the paper is to research types of digital users, define their characteristics, learning styles, find out some peculiarities of teaching them foreign languages, in general, and English for specific purposes, in particular.

The term “digital natives”, introduced by Mark Prensky [1], refers to people born in the digital era. According to the theory of generations, each of them has its own characteristics distinguishing one from another and encounters for 4 groups:

1) Baby boomers generation (1945–1964) – the name arises from the fact that after the World War II many soldiers came home after war and started families; 2) Generation X (1965–1980) – hard working, independent, skeptical; 3) Generation Y (1981–1999) – confident, technologically advanced; 4) Generation Z (2000–present) [2, p. 2].